

■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story
מקרא-key:	

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
קידושין-האשה נקנית		מאן דאמר									
מימרא											
יכול יהדרנו בממון? ת"ל: תקום והדרת, מה קימה שאין בה חסרון כיס, אף הידור שאין בו חסרון כיס.	לג.	אמר מר:							■	◊	<
וקימה לית בה חסרון כיס? מי לא עסקינן דקא נקיב מרגניתא, אדהכי והכי קאים מקמיה ובטיל ממלאכתו?	לג.							ז			
אלא אקיש קימה להידור, מה הידור שאין בו ביטול, אף קימה שאין בה ביטול	לג.								■	◊	
ואקיש נמי הידור לקימה, מה קימה שאין בה חסרון כיס, אף הידור שאין בו חסרון כיס	לג.								■	◊	
מכאן אמרו: אין בעלי אומניות רשין לעמוד מפני תלמידי חכמים בשעה שעוסקין במלאכתם.	לג.								■	◊	
ולא?	לג.							ז			
כל בעלי אומניות עומדים מפניהם ושואלים בשלומם, ואומרים להם: אחינו, אנשי מקום פלוני, בואכם לשלום	לג.	והתנן:						ז	■		
מפניהם עומדים, מפני תלמידי חכמים אין עומדים.	לג.	רבי יוחנן:							!		
בוא וראה כמה חביבה מצוה בשעתה, שהרי מפניהם עומדים, מפני תלמידי חכמים אין עומדים.	לג.	רבי יוסי בר אבין:							■		
ודלמא שאני התם, דא"כ, אתה מכשילן לעתיד לבא.	לג.							ז			
יכול יעמוד מפניו מבית הכסא ומבית המרחץ.	לג.	אמר מר:							■		<
ולא?	לג.							ז			
והא ר' חייא הוה יתיב בי מסחותא, וחליף ואזיל רבי שמעון בר רבי ולא קם מקמיה, ואיקפד, ואתא אמר ליה לאבוה: שני חומשים שנית לו בספר תהלים, ולא עמד מפני	לג.	[רבי חייא]						ז	○	◊	
ותו, בר קפרא, ואמרי לה ר' שמואל בר ר' יוסי הוה יתיב בי מסחותא, על ואזיל ר' שמעון בר רבי ולא קם מקמיה, ואיקפד, ואתא א"ל לאבוה: שני שליש שנית לו בתורת כהנים, ולא עמד מפני	לג.	[בר קפרא, ואמרי לה ר' שמואל בר ר' יוסי]						ז	○		
שמא בהן יושב ומהרהר	לג.	ואמר לו: [רבי]						ז	○		
טעמא דבהן יושב ומהרהר, הא לאו הכי לא	לג.							ז			
לא קשיא: הא בבתי גואי, הא בבתי בראי.	לג.								!	◊	
ה"נ מסתברא	לג.								■		
בכל מקום מותר להרהר, חוץ מבית המרחץ ומבית הכסא	לג.	דאמר רבה בר בר חנה אמר ר' יוחנן:							■	◊	
דילמא לאונסיה שאני.	לג.							ז		◊	
יכול יעצם עיניו כמי שלא ראהו.	לג.								■	◊	<
אטו ברשיעי עסקינן?	לג.							ז			
אלא, יכול יעצם עיניו מקמי דלימטיה זמן חיובא, דכי מטא זמן חיובא הא לא חזי ליה דקאים מקמיה? ת"ל: תקום ויראת.	לג.								■	◊	
איוהוי קימה שיש בה הידור? הוי אומר: זה ד' אמות.	לג.	תנא:								■	◊
לא אמרן אלא ברבוי שאינו מובהק, אבל ברבוי המובהק " מלא עיניו.	לג.	אביי:								■	◊
אביי מכי הוה חזי ליה לאודניה דחמרא דרב יוסף דאתי, הוה קאים.	לג.								○	◊	
אביי הוה רכיב חמרא וקא מסגי אגודא דנהר סגיא, יתיב רב משרשיא ורבנן באידך גיסא ולא קמו מקמיה	לג.								○	◊	
ולאו רב מובהק אנא?	לג.	אמר להו: [אביי]						ז			
לאו אדעתין.	לג.	אמרו ליה: [רב משרשיא ורבנן]							!	◊	
מנין לזקן שלא יטריח? ת"ל: זקן ויראת.	לג.	ר' שמעון בן אלעזר:								■	◊
נקטינן, דאי מקיף חיי.	לג.	אביי:								■	◊
אביי מקיף.	לג.	[אביי]							○		

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	קידושין-האשה נקנית מימרא										
[רבי זורא]	רבי זורא מקיף.										לג.
	רבינא הוה יתיב קמיה דר' ירמיה מדיפתי, חלף ההוא גברא קמיה ולא מיכסי רישא										לג.
אמר: [רבינא]	כמה חציף הא גברא										לג.
א"ל:	דלמא ממתא מחסיא ניהו, דגסיי בה רבנן.										לג.
איסי בן יהודה:	מפני שיבה תקום - ואפילו כל שיבה במשמע.										לג.
רבי יוחנן:	הלכה כאיסי בן יהודה.										לג.
[רבי יוחנן]	ר' יוחנן הוה קאי מקמי סבי דארמאי, אמר: כמה הרפתקי עדו עלייהו דהני.										לג.
[רבא]	רבא מיקם לא קאי, הידור עבד להו.										לג.
[אביי]	אביי יהיב ידא לסבי.										לג.
[רבא]	רבא משדר שלוחיה.										לג.
[רב נחמן]	רב נחמן משדר גוזא, אמר: אי לאו תורה, כמה נחמן בר אבא איכא בשוקא										לג.
ר' אייבו אמר ר' ינאי:	אין תלמיד חכם רשאי לעמוד מפני רבו אלא שחרית וערבית, כדי שלא יהיה כבודו מרובה מכבוד שמים.										לג:
מיתבי, ר' שמעון בן אלעזר:	מנין לזקן שלא יטריח? ת"ל: זקן ויראת										לג:
	ואי אמרת שחרית וערבית בלבד, אמאי לא נטרח? חיובא הוא										לג:
	אלא לאו כולי יומא										לג:
	לא, לעולם שחרית וערבית בלבד, ואפ"ה כמה דאפשר ליה לא נטרח.										לג:
רבי אלעזר:	כל ת"ח שאין עומד מפני רבו - נקרא רשע, ואינו מאריך ימים, ותלמודו משתכח, שנאמר: (קהלת ח) וטוב לא יהיה לרשע ולא יאריך ימים כצל אשר איננו ירא מלפני האלהים, מורא זו איני יודע מהו? כשהוא אומר: (ויקרא יט) ויראת מאלהיך, הרי מורא זו - קימה.										לג:
	ואימא: מוראת רבית ומוראת משקלות										לג:
[רבי אלעזר]	ר' אלעזר פני פני גמר.										לג:
איבעיא להו:	בנו והוא רבו, מהו לעמוד מפני אביו?										לג:
ת"ש, דאמר ליה שמואל לרב יהודה:	שינא, קום מקמי אבוך.										לג:
	שאני רב יחזקאל, דבעל מעשים הוה, דאפילו מר שמואל נמי קאים מקמיה.										לג:
	אלא מאי קאמר ליה?										לג:
	הכי קאמר ליה: זימנין דאתי מאחורי, קום את מקמיה ולא תיחוש ליקרא דידי.										לג:
איבעיא להו:	בנו והוא רבו, מהו שיעמוד אביו מפניו?										לג:
ת"ש, דאמר ר' יהושע בן לוי:	אני איני כדי לעמוד מפני בני, אלא משום כבוד בית נשיא										לג:
	טעמא דאנא רביה, הא איהו רבאי קאימנא מקמיה.										לג:
	ה"ק: אני איני כדי לעמוד מפני בני ואפילו הוא רבאי, דהא אנא אבוה, אלא משום כבוד בית נשיא.										לג:
איבעיא להו:	רכוב כמהלך דמי, או לא?										לג:
אביי, ת"ש:	טמא יושב תחת האילן וטהור עומד - טמא, טמא עומד תחת האילן וטהור יושב - טהור, ואם ישב הטמא - הטהור טמא, וכן באבן המנוגעת										לג:
	זאת אומרת: רכוב כמהלך דמי										לג:
ש"מ.											לג:
איבעיא להו:	מהו לעמוד מפני ספר תורה?										לג:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	קידושין-האשה נקנית מימרא										
ר' חלקיה ור' סימון ור' אלעזר:	קל וחומר, מפני לומדיה עומדים, מפניה לא כל שכן.								!	◇	לג:
ר' אלעי ור' יעקב בר זבדי הוו יתבי, חליף ואזיל ר' שמעון בר אבא וקמו מקמיה									o	◇	לג:
אמר להו: [רבי שמעון בר אבא]	חדא, דאתון חכימי ואנא חבר ועוד, כלום תורה עומדת מפני לומדיה?							?		◇	לג:
דאמר ר' אלעזר:	סבר לה כר' אלעזר								■		לג:
[אביי]	אין ת"ח רשאי לעמוד מפני רבו בשעה שעוסק בתורה.								■	◇	לג:
חד: [ר' אמי/ ר' יצחק נפחא]	לייט עלה אביי.								■	◇	לג:
וחד: [ר' אמי/ ר' יצחק נפחא]	(שמות לג) והביטו אחרי משה עד בואו האהלה - ר' אמי ור' יצחק נפחא, חד אמר: לגנאי								◆	■	לג:
	לשבח.								◆	■	לג:
	מאן דאמר לגנאי, כדאיתא.									■	לג:
	מ"ד לשבח									■	לג:
חזקיה, אמר לי ר' חנינא בריה דר' אבהו א"ר אבהו א"ר אבדימי דמן חיפא:	חכם עובר - עומד מלפניו ד' אמות, וכיון שעבר ד' אמות יושב.								■	■	לג:
	אב ב"ד עובר - עומד מלפניו מלא עיניו, וכיון שעבר ד' אמות יושב.								■	■	לג:
	נשיא עובר - עומד מלפניו מלא עיניו, ואינו יושב עד שישב במקומו, שנאמר: והביטו אחרי משה עד בואו האהלה.								■	■	לג:
	כל מצות עשה שהזמן גרמא וכו'.									■	לג:
ת"ר:	איוהי מצות עשה שהזמן גרמא? סוכה, ולולב, שופר, וציצית ותפילין.									■	לג: